

mynstrede som forhyrede, ere fritagne, fordi de ikke blive her.

Jeg skal derefter tillade mig at gaae over til det 4de Punkt om Organisationen af Væbningen; her kan jeg være ganske kort. Man har frygtet for, at efter de foreslaaede forandrede Regler, vilde Antallet ikke blive stort nok, til at have to Corps; det har været en Hovedgrund, nogle Bigrunde have ogsaa gjort sig gjældende, der ere anførte i Betænkningen. Det er navnlig væsentligt af disse Bigrunde, at Chefen for Borgervæbningen har erklæret sig mod Oprettelsen af et Jægerchor, hvorom der har været Tale; at have et Elite-Corps synes utilraadeligt, men det forekommer mig at dette ogsaa for endeel taler imod at dele Væbningen i to Corps. Hvad vi have omtalt i Betænkningen, kunde let tænkes at fremkomme derved. Naar der i Betænkningen paa det Sted, der handler om den Materie, som her er under Behandling, staaer: „Foruden hvad der som anført taler for saadan Forandring, hvortilmod Chefen for Borgervæbningen heller ikke har havt noget at erindre“, skal jeg med Hensyn til de Ord: „hvortilmod Chefen heller ikke har havt noget at erindre“, tillade mig at gjøre den Bemærkning, at Chefen for Borgervæbningen senere har ytret for Udvalget, at hans Ord under den mundtlige Conference med Udvalget i Sagen angaaende det her omhandlede Punkt, ikke af Udvalget ere blevne opfattede saaledes som han har formeent, at de burde opfattes med Hensyn til, hvad der har været hans Mening med disse Ord. Han antager, at Væbningens Uddannelse, baade som Infanteri og som Artilleri, altsaa som udgjørende eet Corps, vel ved det nuværende borgerlige Artilleri har viist sig tildeels udsørlig, men, at han dog maatte fraraade at foretage den foreslaaede Omorganisation af disse Corps, navnlig med Hensyn til Infanteriets overvelende Vigtighed, hvortil som Vanskeligheden ved Uddannelsen til Artilleriet paa Grund af det store Materiale og den Mængde Ammunition, som i saa Fald maatte blive nødvendig; thi det formenes, at, naar hele Borgervæbningen skulde uddannes som Artilleri, vilde der fordres endeel mere Materiale til Dvælses og en stor Deel mere

Ammunition. Forinden jeg imidlertid gaaer nærmere ind paa denne Sag skal jeg afvente den høitærede Krigsministers Udtalelse med Hensyn hertil.

Jeg gaaer derefter over til det 5te Punkt, som skulde omhandles, nemlig det om de midlertidige Bestemmelser. Her møder først det Spørgsmaal, fra hvad Tid Tjenesteplichten ved Borgervæbningen skal tage sin Begyndelse. Udfastet siger, at den bør begynde med dem, som ere fødte siden 1ste Januar 1821; men Udvalget har formeent, at Billighed i høi Grad taledes for, at de samme Regler følges med Hensyn til Tjenesteplichten i de borgerlige Corps, som de, der ere foreskrevne ved Værnepligtsloven. Vi have derfor formeent, at kun de, som ere fødte siden 1ste Januar 1826 skulde være pligtige til at indtræde i Væbningen; de tidligere fødte skulde derimod være frie. Det forekommer mig, at der ved dette Spørgsmaals Afgjørelse er et særdeles vigtigt Hensyn at tage, og det er Hensynet til det Mandskab, som er udstrevet efter Septemberloven. Dette Mandskab har gjort extraordinair Værnepligt, det har døiet Moissomsligheder, været Døden nær mange Gange, og det har i en i flere Aar uafbrudt Tjenestetid gjort Fædrelandet Fre. Dette Mandskab, som har vundet europæisk Anerkjendelse, skal nu indrangeres i Væbningen, commanderet af Mænd, som, hvor hæderlige de end kunne være, hverken have den Erfaring eller have aflagt saadanne Prøver paa militair Dygtighed, som det Mandskab, der saaledes vil komme til at staae under deres Commando. Vi maae aldrig glemme, hvad vi skyldte disse Mænd, og dersom vi nu skulde give den Lov, som vi ere i Begreb med at give, da maa det være for, medens Hjertet endnu slaaer varmt for Alle vore Brødre, som have kæmpet for Land og Modersmaal, at faae denne Bestemmelse ud af Loven, at vore hjemvendende Krigere skulde træde ind i Borgervæbningen og der gjøre en anden Slags Tjeneste, og det var vistnok meget ønskeligt, at det endnu førend deres Tilbagekomst kunde blive afgjort, at en saadan Tjeneste ikke skal paabyrdes dem. — Med Hensyn til Livjægerchoret, skal jeg blot tillade mig at henlede det ærede Thing's Op-